

Kl. 15:02

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes, disse ting kan drøftes i udvalget. Jeg kan ikke stå og svare på, om et fly, der er blevet tilkaldt på et eller andet tidspunkt, har haft eller anvendt klyngebomber. Det må drøftes i udvalget, det kan jeg ikke på stående fod fortælle, da det jo er en konkret kampoplysning, som hr. Frank Aaen ikke kan forvente jeg har, og som jeg også er sikker på han heller ikke kræver jeg har på stående fod. Men det kan vi jo finde ud af.

Det andet vedrørende civile tab er jeg helt enig med hr. Frank Aaen i. Civile tab skal undgås! Ethvert civilt tab er et for meget. Vi skal også være opmærksomme på, at nogle gange bliver civile tab kaldt civile tab, hvor det overhovedet ikke er civile tab. Vi kan jo læse om, hvordan talebanere pludselig smider våbnene et eller andet sted og så springer frem og er civile. Og i den situation kan de jo også blive ramt, og så vil de blive talt med som civile, på trods af at de lige har lagt våbnene. Det er jo et af de numre, man kommer ud for. Det er jo ikke uniformerede modstandere, men det er feje, brutale, kyniske, fuldstændig skruppelløse elementer, vore soldater er oppe imod. Men der er civile tab, hvor det er rigtige civile, og det skal undgås. Det er også derfor, man prøver at undgå at bombe fra for stor højde. Men så tror jeg altså også, der er meget pr i det, at man kommer og lægger en talebaner ind som et civilt tab. Vi skal ikke være blåøjede.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Frank Aaen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:03

Frank Aaen (EL):

Nu gennemgik jeg nogle episoder før, og det var kendetegnende ved alle de episoder, at der var temmelig mange børn blandt de døde. Man ikke man normalt kan gå ud fra, at de børn, der bliver slået ihjel ved et luftangreb, er civile? Det tror jeg ville være klogt at gå ud fra i stedet for at prøve at betvivle det. Det er det, der er problemet!

Men tilbage til spørgsmålet om klyngeammunition. Det undrer mig, at vi ikke kan få et klart svar på sådan et spørgsmål. Mig bekendt er Danmark imod anvendelse af klyngeammunition. Kan det så være sådan, når Danmark er i krig i Afghanistan, at vi tilkalder et fly og siger, at her skal I ramme, for her mener vi, der er noget, der skal rammes, og så bliver der brugt

klyngeammunition? Det burde være sådan, at en udenrigsminister kan svare klart og tydeligt på det: Nej, Danmark tilkalder ikke og er imod anvendelse af klyngeammunition.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det udenrigsministeren.

Kl. 15:04

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Men det kan jeg ikke stå og svare på her i en direkte diskussion, vi har hernede. Vi har selvfølgelig lov til at tilkalde flystøtte, selv om et fly måtte have klyngeammunition. Om det så har brugt den i den situation eller ikke har brugt den i den situation, er jeg simpelt hen uvidende om. Det kan være, at hr. Frank Aaen har en oplysning, som jeg ikke har. Jeg ved, at hr. Frank Aaen ville synes, det var vidunderligt at komme i den meget morsomme situation, at jeg kommer til at give et forkert svar. Så vil jeg hellere sige, at det må vi tage i udvalget, hvis hr. Aaen har en konkret viden. Men det, at man tilkalder styrker, som i øvrigt bruger den, ved Folketinget jo godt man kan, det er jo ikke det, vi har skrevet under på i Osloprocessen. Jeg opfatter det mere, som at hr. Frank Aaen er ude på at lokke mig et sted hen, hvor jeg ikke vil lokkes ud, så det må vi så tage i udvalget.

Men jeg vil godt vende tilbage til det med civile tab og igen bekræfte, at jeg er enig i det. Jeg gjorde bare opmærksom på, at nogle gange laves der numre, men det gælder ikke med børnene, det tror jeg heller ikke på. Vi skal undgå det, og NATO intensiverer og intensiverer også sin strategi for at undgå det. Det er også ødelæggende for hele forståelsen og sympatien for vores indsats. Så vi kan være uenige om meget, men *det* kan vi ikke blive uenige om.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning til hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 15:06

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen selvfølgelig laves der numre. Det er jo det, som karakteriserer den form for krigsførelse, vi er oppe imod her. Det er jo derfor, at en militær sejr er umulig. Det var det, som amerikanerne måtte erkende i Vietnam, og som russerne tidligere har måttet erkende i Afghanistan: Man kan ikke vinde på de præmier, for præmierne er ikke på vores side, de er på de andres side. Det er jo et af de kritikpunkter, vi har, og derfor, vi siger, at man skal ændre strategi.